

Wspomnienie o mgr. inż. Stefanie Jabłońskim

Воспоминание о магистре инж. Стефане Яблонском

Stefan Jabłoński, M.Sc., Eng. Obituary

12 VIII 1984 r. zmarł nagle we Wrocławiu — w wieku 79 lat — mgr inż. Stefan Jabłoński, Naczelnik Wydziału Inspekcji OZLP we Wrocławiu.

S. Jabłoński urodził się 1 IX 1905 r. w Warszawie. W 1915 r. wyjechał wraz z rodzicami do Rosji, gdzie początkowo uczęszczał do Szkoły Miejskiej w Nerechcie w gubernii kostromskiej, a następnie do Polskiego Gimnazjum Rady Głównej Opiekuńczej w Moskwie. Po powrocie z Rosji w 1924 r. ukończył Państwowe Gimnazjum Humanistyczne im. Jana Kochanowskiego w Radomiu i w tym samym roku wstąpił na Wydział Leśny SGGW w Warszawie, gdzie w marcu 1929 r. otrzymał dyplom inżyniera leśnika po napisaniu pracy dyplomowej pt. „Zastosowanie typów Morozowa i Sukaczewa w urządzaniu lasu”.

W sierpniu 1929 r. został powołany do odbycia czynnej służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, którą ukończył w stopniu podchorążego plutonowego.

We wrześniu 1930 r. rozpoczął pracę w DLP w Siedlcach, gdzie początkowo pracował jako praktykant techniczno-leśny, pełniąc obowiązki referenta w Wydziale Administracyjnym, a od marca 1931 r. pracował w Wydziale Urządzania Lasu, gdzie jako taksator brał udział w definitywnym urządzaniu nadleśnictw Suwałki i Rozpuda. W 1932 r. został

przeniesiony do nadl. Sokółka na stanowisko leśniczego, w 1934 r. do nadl. Nurzec, gdzie oprócz leśnictwa prowadził składnicę drewna z wyrobem klepki, bindry, gontów itp.

Po zdaniu w 1935 r. przed Komisją NDLP w Warszawie z wynikiem bardzo dobrym „Egzaminu Państwowego” został mianowany adiunktem i pełnił obowiązki zastępcy nadleśniczego w Nurcu. W styczniu 1936 r. przeniesiony do DLP w Siedlcach. Pełnił w Biurze Organizacji Inspekcji początkowo funkcję referendarza, a następnie od 1937 r. kierownika Oddziału do Spraw Specjalnych.

W marcu 1939 r. został zmobilizowany i w stopniu ppr. powołany na stanowisko dowódcy plutonu c.k.m. do 22 pp w Siedlcach. 11 września 1939 r. w czasie walki pod Włocławkiem został ranny i umieszczony w szpitalu w Gostyninie, skąd transportem sanitarnym przewieziony do Puszczy Kampinoskiej, 22 IX 1939 r. dostał się tam do niewoli niemieckiej. Początkowo przebywał w Rawie Mazowieckiej, a 20 X 1939 r. został wywieziony do obozu w Dortmundzie, a następnie Brunzshwiku. Od czerwca 1940 r. do 30 stycznia 1945 r. przebywał w „Obozie Oficerskim Woldenberg (Dobiegiewo)”.

Wyzwolony z niewoli wrócił natychmiast do kraju i już 13 II 1945 r. zgłosił się do pracy w DLP w Siedlcach, gdzie do września 1945 r. pełnił obowiązki kierownika Oddziału Organizacji, a następnie na własną prośbę został przeniesiony na stanowisko inspektora do DLP we Wrocławiu, którą to funkcję sprawował do listopada 1948 r.

15 XI 1948 r. minister leśnictwa powierzył Mu obowiązki dyrektora DLP w Toruniu.

W styczniu 1950 r. na własną prośbę wrócił do OZLP we Wrocławiu, gdzie pracował na różnych stanowiskach:

— od 1 II 1950 r. do 28 II 1952 r. pełnił obowiązki kierownika Oddziału Użytków Niedrzewnych oraz inspektora Działu Użytkowania i Zbytu;

— od 2 III 1952 r. do 31 V 1956 r. był kierownikiem i st. inspektorem Działu Planowania i Organizacji;

— od 1 VI 1956 r. do 31 XII 1970 r. głównym inspektorem i kierownikiem Wydziału Inspekcji.

31 XII 1970 r. przeszedł na zasłużony wypoczynek.

Po przejściu na emeryturę — pomimo złego stanu zdrowia, będącego następstwem długoletniego pobytu w obozie jenieckim — nadal przewodził Kołu ZBoWiD przy OZLP we Wrocławiu oraz Sekcji Seniorów przy Radzie Zakładowej ZZPLiPD, jak również działał w PTL i w SITLiD. Nagła śmierć nie pozwoliła Mu jednak zrealizować podjętych planów opisanego 5-letniego wspólnego pobytu polskich oficerów-leśników w „Oflagu Woldenberg (Dobiegiewo)”, jak również pierwszych trudnych powojennych lat Dolnośląskiego Leśnictwa — ku pamięci młodym pokoleniom.

Mgr inż. Stefan Jabłoński pozostawił po sobie wspomnienie człowieka nadzwyczaj skromnego, niezwykle uczciwego i życzliwego, o wielkich zaletach charakteru, o wysokiej kulturze osobistej i poczuciu odpowiedzialności, o dużej wiedzy fachowej i zdolnościach organizacyjnych.

Cieszył się zawsze dużym autorytetem i zaufaniem, a wiedzę swoją i doświadczenia chętnie przekazywał młodzieży, czy to przez wykłady

w Zasadniczej Szkole Leśnej w Dębnie, czy to na organizowanych przez SITLiD Kursach Doszkoleniowych Leśników, co zjednywało Mu głęboki szacunek w środowisku, w którym przebywał oraz trwałą przyjaźń tych, którzy dzielili z Nim wspólne trudy i znoje zawodu leśnika.

W pamięci naszej pozostanie na zawsze wzorem leśnika i człowieka godnego naśladowania!

Za ofiarną pracę zawodową i społeczną otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, medal „Zasłużonym na Polu Chwały”, medal „Za udział w Wojnie Obronnej 1939 r.”, Medal Zwycięstwa i Wolności, Złotą Odznakę ZZPLiPD, Srebrną i Złotą Odznakę Honorową NOT, Złotą Odznakę „Zasłużony dla Dolnego Śląska”, Odznakę „XXV-lecia Pracy w Lasach Państwowych PRL”.

Odszedł ceniony i zasłużony Dolnośląski Leśnik.

Cześć Jego pamięci

Edward Bartol